

lige, ogsaa vil finde det rigtigt at følge ikke Justitsministeren, men vore lægekyndige Autoriteter og navnlig Sundhedskollegiet paa den Vej, der er anvist i det foreliggende Lovforslag; men jeg maa for mit eget Vedkommende sige til, at jeg paa ingen Maade betragter mig som overvunden eller slagen i Kvaksalveriloven, idet jeg ikke mindes rettere, end at jeg havde rig Leilighed til at udtale saavel i Begyndelsen som i Slutningen af Forhandlingerne om Kvaksalveriloven i forrige Samling, at min personlige Opfattelse i den Henseende faldt væsentlig sammen med, hvad der vedtoges her i Thinget til Slutningen. Selv om det altsaa forholdt sig, som det ærede Medlem mente, at det Lovforslag, som her foreligger, skulde være uforeneligt med de saakaldte friere Anskuelser, hvad Udsvælsen af Lægevirksomhed angaar, vilde i alt Fald det Standpunkt, jeg har indtaget, hvad den nævnte Del af Lovgivningen angaar, ikke være et saadant, der kunde vække Overraskelse over, at jeg har tilladt mig at forelægge det Lovforslag, som nu er Gjensind for Forhandlingen. Det forekommer mig, at det ærede Medlems Udtalelse snarere kunde tyde paa, at man med Sandhed kan sige, at den, der har ligget under, let gribes af en vis Bitterhed, som gjør, at han træder frem og forfølger sine Modstandere selv paa Punkter, hvor han maaske ikke vilde have været saa streng, hvis han ikke forinden havde lidt et Nederlag. Paa mig har det ærede Medlems Foredrag i det Mindste gjort det Indtryk, at han havde taget sig det Nederlag i Kvaksalverisagen — for at jeg skal bevæge mig i hans egen Terminologi — mere nær, end jeg havde egentlig forestillet mig. Det ærede Medlem gif endogsaar saa vidt, at han næsten fristedes til at ønske, at han selv havde handlet med Arkana, for saaledes at have kunnet faae Leilighed til at reise en høist faretruende Injuriefag mod Forfatteren af Lovforslaget, og naar han ikke vilde forfølge Sagen videre, saa var det, fordi han ikke nænnede at gjøre den uskyldige Bogtrykker Noget. Jeg skal imidlertid med Fornøielse overtage Ansvar, og desfor det ærede Medlem kan foranledige Injuriefag fra Arkanahandlernes Side rettet mod Justitsministeren, skal jeg ikke fremkomme med nogen Exception for saa vidt. Jeg vil saa meget roligere tage imod en saadan Injuriefag, som det forekommer mig høist besynderligt, om der virkelig skulde være nogen Grund til at frygte Udfaldet deraf. Men naar det ærede Medlem opfattebe Lovforslaget paa den Maade, naar han virkelig finder de Udtalelser, der indeholdes i Motivernes 1ste og 2den Spalte, saa krænkende for Arkanahandlerne, saa er det — jeg tillader mig at gjentage det — et Vidnesbyrd om det libet gunstige Die, hvormed det ærede Medlem har set paa Lovforslaget. For saa vidt tager jeg mig denne Sagtemmelig rolig, som det selvfølgelig ikke er Justitsministeriet eller Justitsministeren personlig, som tillægger sig en særegen Indsigt i disse Forhold;

men jeg maa i den Henseende selvfølgelig henvisse til vore lægekyndige Autoriteter, og jeg har allerede tilladt mig ved Forelæggelsen af Lovforslaget at gjøre opmærksom paa, hvorledes Sundhedskollegierne gjentagne Gange har henledet Opmærksomheden paa dette Forhold og det i overmaade stærke Udtryk. Sundhedskollegiet siger for sit Vedkommende med Hensyn til det Lovforslag, jeg har erholdt Hans Majestæt Kongens Bemyndigelse til at forelægge, at det vilde anse det for et væsentligt Gode, om dette Lovforslag kunde blive til Lov; Grunden til, at Sundhedskollegiet opfatter Forholdet paa denne Maade, er, som det forekommer mig, tilstræffelig antydet i Motiverne til Lovforslaget. Det er den høist konfuse Tilstand, hvori Bestemmelserne paa dette Omraade for Dieblikket befinde sig, Bestemmelserne, som de ere givne i Lovgivningen, og som de i Praxis haandhæves og kunne haandhæves. Naar Sundhedskollegiet ønsker, at denne forvirrede Tilstand skulde kunne blive afløst af en klarere, er det, fordi den stedfindende Tilstand efter Sundhedskollegiets Mening er forbunden med store Misligheder og store Farer, nærmest for den Del af Samfundet, som paa dette Omraade i Særdeleshed mindst er egnet til selv at varetage sit eget saade Lærv. Nu maa man gjerne med den ærede 4de Landssthingsmand for 3die Kreds (S. Andersen) sige, at det er noget forældet saaledes at træde faderlig op som Værges for Almuesfolk. Jeg tror imidlertid, at man efterhaanden mere og mere kommer til den Erkendelse, at der er Forhold, hvor det er ligefrem Migt for Staten og Statsstyrelsen at optræde værnende og beskyttende netop for de Elementer i Samfundet, der ikke ere i Stand til tilstræffelig at beskytte sig selv, navnlig fordi de mangle Indsigt til tilfulde at kunne varetage deres Lærv, og jeg har udtalt netop i Anledning af Kvaksalverilovgivningen, at, hvis der er noget Forhold, hvor dette gjælder, at den simple Almuesmand mindst er egnet til at varetage sit eget Lærv, saa er det et saadant Forhold, hvor Spørgsmaal om Sygdom og Helbredelse spille en Rolle. Der udfordres her en særegen Indsigt og Dygtighed, som den ustuderede Mand ikke kan være i Besiddelse af, og det er derfor i disse Forhold, at han er mest udsat for at blive narret, narret for sine Penge og maaske for sit Helbred. Derfor er der en Forpligtelse for Staten til at træde til i disse Forhold. Sundhedskollegiet har gjort opmærksom paa, at der i de saakaldte Arkana meget ofte indeholdes ligefrem giftige eller farlige Substanter. Nu siger det ærede Medlem, at disse Arkana kunne forfølges efter Straffelovens Bestemmelser, og det er ganske rigtigt; men jeg tillader mig at have den Formening, at, dersom Handelen med Arkana, en Handel, der betaler sig overordentlig godt, alene skal hemmes derved, at man reiser Justitsfag mod de enkelte Personer, der have handlet Arkana, som kunne bevises at have inde-